

benhavn og Købstæderne samme Ret til at beværte rejsende som den, der gives Gæstgivere paa Landet, hvor der som Regel ikke findes Beværtninger i Nærheden, hvilket altid er Tilfældet i Købstæderne. I de større Købstæder vil det være umuligt for Gæstgiveren eller hans Personale at skelne mellem rejsende og Byens Folk. En Ret til at beværte andre end de i Gæstgiveriet boende vil uundgaaeligt føre til, at Gæstgiveriet drives som almindelig Beværtning. Gæstgivernæring og Beværternæring kunne forenes, for saa vidt begge Næringer have samme Udstrækning i Henseende til Udskænkning af stærke Drikke, og efter Bestemmelserne i § 24 kan Indenrigsministeriet, efter Forhandling med vedkommende Kommunalbestyrelse og Politiet, meddele en Gæstgiver Adkomst til Beværternæring, selv om Beværtningernes Tal ikke er bragt ned under den i § 13 fastsatte Antalsgrænse.

Efter den foreslaaede Affattelse af § 1 fastsættes Antallet af Beværtninger uden Ret til Udskænkning af stærke Drikke i den kommunale Vedtægt.

Indenfor Udvalget har der været fremsat Ønske om kun at have 2 Arter af Beværtninger og Gæstgiverier paa Landet, dels med og dels uden Ret til Udskænkning af stærke Drikke; men med denne Begrænsning med Ret til almindelig Beværtning.

Udvalget foreslaar Forbud imod Salg af stærke Drikke fra Automater o. lign. udenfor Beværtningslokaler, og i Beværtningslokalerne maa det kun finde Sted under Overholdelse af de i Loven givne Regler for Udskænkning.

Under Nr. 7 foreslaas af et *Flertal* (Udvalget undtagen Bjerre, A. C. Meyer og Wilmann), at Adkomst til Beværternæring med og uden Ret til Udskænkning af stærke Drikke, saavel i København og Købstæderne som paa Landet, og til Gæstgivernæring paa Landet med og uden Ret til Udskænkning af stærke Drikke gives for 5 Aar ad Gangen.

Sidste Stykke af § 10 udgaar som overflødig efter Ændringsforslaget til § 1 sammenholdt med Næringslovens § 7.

Ændringsforslaget under Nr. 10 til § 11 er en nødvendig Følge af Bestemmelserne i § 31, 2det Stykke, hvorefter Udskænkning i Butikker og Brugsforeningers Uddelingslokaler er forbudt.

§ 13 er ændret i Overensstemmelse med Folketingets tidligere Vedtagelse, og der er tilføjet Bestemmelser, hvorefter Uoverensstemmelser i Byraadet angaaende Beværtningernes Antal kunne blive prøvede ved Kommuneafstemning efter de for Landkommunerne foreslaaede Regler.

Flertallet (Udvalget undtagen Bjerre) anser det af flere Grunde for heldigst, at Bevilling i Købstæderne ligesom i København meddeles af Bevillingsnævn, og foreslaar derfor Ændringsforslagene til §§ 14 og 15.

Ændringsforslagene til § 16 give Regler for Valglisternes Berigtigelse forud for Afstemningen og foreslaa, at det Procenttal af samtlige Vælgere, som kræves til at stemme imod, for at Bevilling ikke skal kunne gives, sættes til 25. Resultatet af de i Henhold til Cirkulære af 15. Marts 1910 foretagne Afstemninger (Bilag I) viser, at 25 pCt. have været en nogenlunde passende Grænse ved Afstemning over en almindelig Krobevilling, hvor Bevillingen gives indtil videre, hvilket som Regel er det samme som, indtil vedkommende selv frasiger sig den. Var der ved de foretagne Afstemninger blevet stemt over, om der skulde gives Bevilling for 5 Aar, vilde Tallet paa de imod Bevillingen afgivne Stemmer sikkert være blevet betydelig mindre, og i flere Tilfælde vilde Afstemningen sandsynligvis ikke være bleven foretagen.

Indenfor Udvalget har der været nogen Tilbøjelighed til at gaa med til en noget højere Procent end af *Flertallet* foreslaaet, navnlig for Adkomst til Handel og Fordeling; men man har dog ikke ønsket at stille Ændringsforslag som Udtryk for denne Opfattelse.

Der har indenfor Udvalget været nogen Stemning for, at Afgørelsen ved Afstemninger efter § 16 skulde træffes ved almindeligt *Flertal*; thi derved bleve de, som vare